

даде сестрѣ си на дрѹгы да ѿ възпитаваѹтъ
 и да са грыжаты за неѿ; а самичакъ от-
 даленъ отъ мѣрскы прѣчкы и свѣты, рѣши
 ся да начне дрѹгъ животъ по сладкѹ. Въ
 това время нѣмаше още на около монасты-
 ри, а кой-то желаше да послѣдва Христа,
 стоеше си въ тихо жилище, безъ да слыша
 и глѣда на нищо свѣтско, а само са напо-
 аваше въ добродѣтель-тѣ самичакъ. Св.
 Антоній са видѣ съ единъ старецъ, кой-то
 живѣеше далечъ отъ града въ безмѣлны и
 нѣсты мѣста, С. Антоній, като видѣ него-
 вѣ-тѣ жизнь послѣдва подиръ него и бѣ-
 ше вече далечъ да чѹва мѣрскы-тѣ свѣты.
 Послѣ като токѹ чѹваше нѣидѣ за нѣкой
 пѣстинникъ, търсаше го като пчела благо-
 разѹмна, и са невръщаше докѹтъ го не
 намѣри и докѹтъ като пчела не земе отъ
 него плодъ. Таквѹсѣ бѣше начало-то на бла-
 женнаѹ тѹсѣ мѣжъ, кой отъ день на день
 съ вещь наставляваше, и ѹтвърждаваше
 въ свое-то благо и свѣто прѣдприѣтѣ. Въ
 такъвъ единъ животъ С. Антоній са обык-
 на отъ всѣкы околны славны мѣжѣ, отъ
 кой той непрестанно черпаше мѣдрости и